ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ
ΣΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
Κλάδου & Βρυσακίου 15, Αθήνα | τ.κ. 10555
e-mail. tmattikissp@tee.gr | τηλ. 210-3213871

Α.Π.
6.12.2021

Αθήνα

**Ανακοίνωση του ΣΑΔΑΣ-Τμήμα Αττικής**

**Για τη μετατροπή του συγκροτήματος της ΠΥΡΚΑΛ σε «κυβερνητικό πάρκο».**

Η εξαγγελλόμενη δημιουργία ενός «κυβερνητικού πάρκου» στο βιομηχανικό συγκρότημα της ΠΥΡΚΑΛ στον δήμο Δάφνης-Υμηττού, με τη μεταφορά εκεί των κεντρικών κτιρίων εννιά υπουργείων από το κέντρο της Αθήνας, είναι πολυεπίπεδα προβληματική.

Το σχέδιο κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση από το πάγιο αίτημα και επιτακτική ανάγκη των κατοίκων της περιοχής, αλλά και ευρύτερα του πυκνοδομημένου λεκανοπεδίου, για μετατροπή του χώρου σε ανοικτή και ελεύθερη έκταση πρασίνου. Οι κτιριακές ανάγκες για τις υπηρεσίες εννέα υπουργείων, που εξαγγέλλεται ότι θα μεταφερθούν εκεί, είναι οφθαλμοφανώς μεγάλης έντασης. Έρχονται μάλιστα σε αντίθεση με την κλίμακα των κτιρίων της περιοχής, αλλά και τις κυκλοφοριακές-συγκοινωνιακές δυνατότητες του τοπικού αστικού ιστού, ο οποίος θα επιβαρυνθεί υπερβολικά. Χωρίς μελέτη ή αρχιτεκτονικό διαγωνισμό που να περιγράφει την αστική ανάπλαση, παραχωρούν μια έκταση φιλέτο 155 στρεμμάτων προς τον επενδυτή. Οι τρισδιάστατες απεικονίσεις κτηριακών εγκαταστάσεων με «πράσινες ταράτσες» και κατάφυτων εκτάσεων, αποτελούν το «πράσινο» περιτύλιγμα για να κερδίσουν κοινωνική αποδοχή οι πανάκριβες για το λαό «πράσινες» επενδύσεις με το επιχείρημα της «μείωσης του περιβαλλοντικού αποτυπώματος», ενώ οι κάτοικοι θα έχουν πρόσβαση στη μισή σχεδόν έκταση.

Παράλληλα, η σχεδιαζόμενη ανέγερση νέων κτιρίων για αυτού του μεγέθους χρήσεις, δεν είναι παρά ακόμα ένα από τα πολλά κρούσματα της κατασπατάλησης δημόσιου χρήματος για τη στήριξη του κεφαλαίου. Αν ισχύσει η χρηματοδότηση του ιδιώτη που θα πάρει τη δουλειά με ΣΔΙΤ, τα χρήματα θα διατεθούν από το Ταμείο Ανάκαμψης, δηλαδή δανεικά κεφάλαια με σκληρούς όρους εν είδει μνημονίων, που θα κληθεί να πληρώσει ο λαός είτε μέσω της περικοπής κοινωνικών δαπανών είτε μέσω της φοροληστείας. Αυτή η συνθήκη αποκαλύπτει ότι η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται οι κυβερνήσεις για τους επενδυτές παίρνει διαστάσεις διαρκούς σκανδάλου σε βάρος των κοινωνικών αναγκών. Ιδιαίτερα αν συνυπολογίσουμε τις μεγάλες χωρικές ανάγκες των κατοίκων του λεκανοπεδίου αλλά και τη δυσμενή υγειονομική, κοινωνική και οικονομική συγκυρία που βιώνουμε.

Σαφώς, το συγκεκριμένο σχέδιο σημαίνει και την άμεση επιβάρυνση των εργαζόμενων σε τμήματα της βιομηχανίας που συνεχίζουν να λειτουργούν στον

χώρο, καθότι προωθεί τη βίαιη μεταφορά τους, εν μια νυκτί, πολλά χιλιόμετρα μακριά, στο Λαύριο. Το γεγονός όμως ότι δεν υπάρχει κανένας ουσιαστικός σχεδιασμός μετεγκατάστασης ενισχύει το σενάριο απλά να κλείσει το εργοστάσιο και να βρεθούν οι εργαζόμενοί του στον δρόμο. Υπονομεύονται εγχώριες παραγωγικές δυνατότητες με την αμυντική βιομηχανία να οδηγείται στο κλείσιμο γιατί αυτό εξυπηρετεί την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων στα πλαίσια των σχεδιασμών ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ,

Η συγκεκριμένη πρόταση θα είναι καταστροφική και για την περιοχή από την οποία θα εκδιωχθούν οι δημόσιες υπηρεσίες των υπουργείων, το κέντρο της Αθήνας. Η πρόθεση είναι η μετατροπή των κτιρίων που θα εκκενωθούν σε εγκαταστάσεις τουριστικής κυρίως αλλά και άλλων εμπορικών χρήσεων, όπως μεγάλης κλίμακας ξενοδοχεία, σε εμπόριο, επισιτισμό, ακίνητα. Πρόκειται λοιπόν για ακόμα ένα καίριο βήμα (ακολουθώντας αντίστοιχες παρεμβάσεις όπως ο «Μεγάλος Περίπατος») προς την απόλυτη τουριστικοποίηση του κέντρου της πρωτεύουσας, την εκδίωξη των χρήσεων που εξυπηρετούν τις ανάγκες των κατοίκων και εργαζόμενων σε αυτό και μετατροπή του σε ένα εξευγενισμένο θέρετρο-θεματικό πάρκο. Η φύση του κλάδου του τουρισμού και η αυξημένη ευαισθησία του στις διακυμάνσεις της αγοράς, καθώς και η δυσκολία της επιστροφής χρήσεων κατοικίας κάπου απ' όπου έχουν εκδιωχθεί, καθιστούν αυτή τη λογική εν δυνάμει μακροχρόνια καταστροφική.

Το συγκεκριμένο σχέδιο έχει και μια βαθύτατα αντιδραστική πολιτική διάσταση. Η μεταφορά των υπουργείων από το κέντρο της Αθήνας στον δήμο Δάφνης-Υμηττού ουσιαστικά σημαίνει την αύξηση της απόστασης μεταξύ των κρατικών κέντρων λήψης αποφάσεων και των πολιτών που αυτές αφορούν. Πρόκειται για ακόμα μια απόπειρα θωράκισης της εξουσίας των επιχειρηματικών ομίλων, κρατώντας μακριά τον «εχθρό λαό» που θα διαδηλώνει ώστε να μην ακούγεται καν η «ενοχλητική» του φωνή στα Υπουργεία. Παράλληλα, η κυρίαρχη τάση αυξανόμενης επιτήρησης, καταστολής και αστυνομοκρατίας, δίνει μια ξεκάθαρη αίσθηση για το κατά πόσο η νέα διαμόρφωση θα πάρει τον χαρακτήρα ελεύθερου ανοιχτού χώρου και όχι πάνοπλα φυλασσόμενου «κυβερνητικού πάρκου»-στρατοπέδου.

Η πραγματοποίηση της ανάπλασης ως Σύμπραξη Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα αποτελεί μορφή ιδιωτικοποίησης ακόμα και των πιο βασικών κρατικών λειτουργιών, όπως αυτές της κατασκευής των κεντρικών κτιρίων υπουργείων. Επίσης οι ΣΔΙΤ, όπως έχει αποδειχθεί, κοστίζουν πολύ ακριβά στο δημόσιο. Η «εξοικονόμηση πόρων» που διαφημίζει η κυβέρνηση δεν ίσχυσε για δεκάδες κρατικά κτήρια που πουλήθηκαν (μέσω του προγράμματος του ΕΤΑΔ) σε επενδυτές προκειμένου να μισθωθούν στη συνέχεια απ' το κράτος με τη μέθοδο "lease-back", ενώ κάποια από αυτά «απελευθερώνονται» σήμερα με τη μεταφορά των υπουργείων. Η κυβέρνηση οφείλει να δημοσιεύσει το ποσό που θα καταβληθεί στον ιδιώτη από το κράτος για όλο το χρονικό διάστημα της σύμβασης, για να υπάρξει πραγματική σύγκριση με τα ποσά που επικαλούνται ότι θα κερδηθούν. Παράλληλα η ταχύτητα, με την οποία εξαγγέλλεται ένα τέτοιο έργο μεγάλης κλίμακας, δημιουργεί πολλά ερωτηματικά και αμφιβολίες για την τήρηση ακόμα και των τυπικών και νόμιμων διαδικασιών που απαιτούνται. Αυτή

η ανησυχία εντείνεται από τα πρόσφατα απανωτά κρούσματα καταστρατήγησης διαδικασιών προκειμένου να προωθηθούν τα συμφέροντα των χορηγών –επενδυτών (π.χ. η ανάπλαση της Ομόνοιας, ο «Μεγάλος Περίπατος», το τσιμέντωμα της Ακρόπολης, Λόφος Στρέφη, Βοτανικός, Ακαδημία Πλάτωνα κ.λπ.).

Απέναντι σε όλα αυτά, εμείς απαιτούμε και παλεύουμε για:

- Να μετατραπεί το συγκρότημα της ΠΥΡΚΑΛ σε πραγματικό δημόσιο, ανοιχτό, ελεύθερο πάρκο με ποιοτικό σχεδιασμό και επαρκή συντήρηση, με αποκλειστικά κρατικές δαπάνες δωρεάν άθληση, ψυχαγωγία και πολιτιστική δραστηριότητα. Να μην κατασκευαστούν νέα κτίρια μεγάλης κλίμακας στο χώρο για λόγους πέραν των πραγματικών αναγκών της περιοχής (π.χ. νοσοκομείο-κέντρο υγείας). Διαφύλαξη της πολιτιστικής και βιομηχανικής κληρονομιάς
- Καμία επιδείνωση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων της ΠΥΡΚΑΛ. Μέριμνα για μεταφορά των τμημάτων του εργοστασίου σε κατάλληλο χώρο. Για την όποια μετεγκατάσταση να διασφαλιστούν πλήρως τα δικαιώματα των εργαζομένων.
- Να δοθεί τέλος στην τουριστικοποίηση του κέντρου της Αθήνας. Διατήρηση στο κέντρο της πόλης των χρήσεων που εξυπηρετούν τους κατοίκους, ευρύτερα τους εργαζόμενους
- Όχι στις αστικές αναπλάσεις για τη στήριξη των μεγάλων επενδυτών, με φαραωνικές παρεμβάσεις βιτρίνας. Αγωνιζόμαστε για ένα άλλο σύστημα παραγωγής έργων όπου χωρικός σχεδιασμός και κατασκευές θα προγραμματίζονται προς όφελος των αναγκών των εργαζόμενων, στους χώρους που πραγματικά ζουν και εργάζονται
- Καμία μεταφορά των βασικών σημείων λήψης αποφάσεων από το κέντρο της πόλης, επιστροφή αυτών που έχουν ήδη εκδιωχθεί. Να περάσουν στο κράτος όλες οι σχετικές αναγκαίες εγκαταστάσεις και υποδομές
- Να δοθεί τέρμα στην αστυνομοκρατία, στην κρατική καταστολή και στη διαρκή επιτήρηση του δημόσιου χώρου
- Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου των δημόσιων έργων και μελετών που επιταχύνουν τη συγκέντρωση μελετών και έργων στα χέρια των κατασκευαστικών ομίλων (ΣΔΙΤ, Συμβάσεων Παραχώρησης, ΝΟΚ, αυθαίρετα, οικοδομικές άδειες κ.λπ.). Να σταματήσουν οι ΣΔΙΤ και η εμπορευματοποίηση των έργων και υποδομών που καλύπτουν τις κοινωνικές ανάγκες.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΖΟΥΛΙΑ ΤΣΑΛΙΚΗ

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ